

ΝΕΑ ΤΟΥ GÖRLITZ

Ἑλληνική

ἔχδοσις

ΑΡΙΘ. 343.

ΤΡΙΤΗ 5/18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1917

Verantwortlicher Herausgeber: E. Glauber, Görlitz
Übersetzt von Dionysios Agapitos, z. Z. in Görlitz.
Druck und Verlag der Aktien-Gesellschaft Görlitzer
Nachrichten und Anzeiger, Görlitz, Demianiplatz 23/24.

Υπεύθυνος ἐκδότης: Αἰμίλιος Γαλιούμπαρ.
Μεταφραστὴς: Διονύσιος Π. Ἀγαπητός, διαμένων ἐν Γερλίτς.
Ἐκτόπως καὶ ἐκδόσις ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Γερλίτσερ Νάχτριχ-
τεν οὐν: Ἀνταίχηρ, πλατεῖα Ντεμιάν 23, 24, 25.

Ἡ ἘΞΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ὁπὸ Ὀττο Φίσερ

(Ζ.) Ἡ 29. Μαΐου ἐναι μία ἀπαίσια ἡμέρα διὰ τοὺς Ἕλληνας. Τὴν 29. Μαΐου 1453 ὁ τελευταῖος αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου, Κωνσταντῖνος XI ὁ Παλαιολόγος, ἔχασε τὸν θρόνον του καὶ τὴν ζωὴν του. Τὴν 29 Μαΐου (π. ἡ.) 1917 ὁ γάλλος πληρεξούσιος τῆς Ἀντάντ ἀπήτησε τὴν παραίτησιν τοῦ βασιλέως Κωνσταντῖνου τῆς Ἑλλάδος, διότι ἤρνεϊτο νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον ἐναντίον των Κεντρικῶν Δυνάμεων.

Ὅλα τὰ γεγονότα ἀπὸ τῆς ἀφίξεως εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ γάλλου πληρεξούσιου μέχρι τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ βασιλέως Κωνσταντῖνου ἔλαθον χώρῳ ἐντὸς τοῦ βραχέως χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τῆς 10. μέχρι τῆς 14. Ἰουλίου 1917 (ν. ἡ.) Νέον ὡς ἐπὶ τῶν γεγονότων τούτων ρίπεται ὑπὸ ἐνὸς δημοσιεύματος, ἐκδοθέντος ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐνώσεως τῆς Ἐλθετίας ἐπὶ τῇ βράσει ἐκδόσεως ἀποσταλείσης πρὸς αὐτὴν ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 Ἰουλίου*. Ἐπὶ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης στριλλεῖται ἡ κατωτέρω περιγραφή:

Ἐκ τῶν λεπτομερειῶν τούτων προκύπτει καθαρώτατα, ὅτι σκοπὸς ἦλθον τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἀντάντ ἦτο νὰ φέρῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τὸν Βενιζέλον, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς αὐτὴν τὴν εἰσοδὸν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἀντάντ, συνωμῶσας ἐναντίον τοῦ Βασιλέως του. Ἐν ταῦτοις προσεπάθουν κατ' ἀρχὰς νὰ καλύψωσι διὰ διαφορῶν πανουργιῶν τὸν τελικὸν αὐτὸν σκοπὸν των.

Ὅπως εἰς ἔν πραγματικὸν δράμα, διακρίνονται εἰς τὰ γεγονότα τῆς παραίτησεως τοῦ βασιλέως Κωνσταντῖνου πέντε πράξεις:

1) Πρώτη συνομιλία τοῦ γάλλου πληρεξούσιου Ζωνάρ μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ζαΐμη ἐντὸς τοῦ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀφιχθέντος πλοίου του τὴν ἑσπέραν τῆς 10. Ἰουλίου. (28. Μαΐου π. ἡ.) Ἀνακοίνωσις, ὅτι ἡ Ἀντάντ δὲν θὰ θέλῃ τὸ πολιτεύμα καὶ τὴν δυναστείαν, ἀλλ' ὅτι πρόκειται ἀπλῶς περὶ συζήτησεως διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Κωνσταντῖνου. Αἱ σκέψεις τῆς Ἀντάντ περὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντῖνου, περὶ τοῦ ὁποῖου ὁ Ζωνάρ ὡμίλησε μετὰ πολλῆς συμπαιδείας, θὰ ἀνωκοινοθῶσιν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν ἀναμενομένων τηλεγραφημάτων.

Κατόπιν ὁ Ζωνάρ ἀπήτησεν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ γάλλου πρεσβευτοῦ τὴν πρῶταν τῆς αὐτῆς ἡμέρας δοθεῖσαν διαβεβαίωσιν, τὴν ἀδειαν πρὸς ἐπίσχυρον τῆς ἀνταντικῆς

φρουρᾶς τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου καὶ πρὸς κατάληψιν θεσσαλικῶν πόλεων, προσεῖ δὲ τὴν ἐξορίαν ὠρισμένων Ἑλλήνων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ Γούναρη.

Ἀφ' ἐτέρου διαβεβαίωσε τὸν πρωθυπουργὸν Ζαΐμη, ὅτι ἡ Ἀντάντ θὰ σεβασθῇ τὴν θέλησιν τῆς Ἑλλάδος, νὰ μείνῃ, οὐδὲτέρα, καὶ ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ συμπαρασῶρῃ αὐτὴν εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, οὐδὲ θὰ ἀναμειχθῇ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν αὐτῆς. Μόνον ἐξήτησε νὰ δοθῇ ἀμνηστία εἰς τοὺς βενιζελικούς.

Κατόπιν τῆς συνομιλίας αὐτῆς ἐδημοσιεύθη τὴν πρῶταν τῆς 11. Ἰουλίου μία καθησυχαστικὴ δῆλωσις τῆς κυβερνήσεως, βεβαιούσα, ὅτι ὁ Ζωνάρ ἀνεγνώρισε τὴν πλήρη ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι ὁ λαὸς δύναται νὰ ἔχῃ πλήρη πεποιθῆσιν εἰς τὸν βασιλέα καὶ τὴν κυβέρνησιν.

2) Δευτέρα συνομιλία μετὰδὲ Ζωνάρ καὶ Ζαΐμη πρὸς συμπόριον τῆς 11. Ἰουλίου. Ὁ Ζωνάρ, διαβεβαίωσεν πάλιν, ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ ἐξαναγκασθῇ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν πόλεμον, ἢ ἐξέισε τὴν παραίτησιν τοῦ βασιλέως, λόγῳ καταπατήσεως ἐπ' αὐτοῦ τοῦ πολιτεύματος τῆς χώρας, καὶ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ὑπὸ ἐνὸς ἐκ τῶν αὐτῶν, ἐξαιρουμένου τοῦ Διαδόχου. Ἐὰν ἡ παραίτησις δὲν ἐπακολουθῆσῃ ἐντὸς 24 ὡρῶν, θὰ βομβαρδισθῶσιν αἱ Ἀθῆναι, θὰ καταληφθῇ ἡ Ἑλλάς ὑπὸ ἀνταντικῆ στρατοῦ καὶ θὰ μεταβληθῇ εἰς Δημοκρατίαν ὑπὸ πρόεδρον τὸν Βενιζέλον.

Ἀφ' ἐτέρου ἐδόθησαν αἱ ἐξῆς ὑποσχέσεις ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς τῆς προβληθείσης ἀξίσεως:

α. Δὲν θὰ ληφθῶσι μέτρα ἐναντίον Ἑλλήνων οὐδενὸς κόμματος.

β. Ὁ βασιλεὺς δύναται νὰ ἐπανεέλθῃ βραδύτερον εἰς τὸν θρόνον του, ἐὰν θελήσῃ τοῦτο ὁ Ἕλληνικὸς λαός.

γ. Ὁ Βενιζέλος δὲν θὰ ἐπανεέλθῃ εἰς Ἀθῆνας καὶ ἡ προσωρινὴ κυβέρνησις τῆς Θεσσαλονίκης θὰ θεωρηθῇ ὡς διαλυθεῖσα, ἐπιφυλασσομένης τῆς βραδύτερας ἐπιστροφῆς του εἰς τὴν ἀρχὴν διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ καὶ ἐπὶ τῇ βράσει νέων ἐκλογῶν.

Ἐἰς τὴν ἀποδοχὴν ἀμέσως, νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἀξίωσιν ταύτην καὶ νὰ ἀπέλθῃ ἐξ Ἑλλάδος, προτάξας ὡς λόγον, ὅτι θέλει νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν μεγίστην δυστυχίαν τῆς καὶ νὰ μὴ προκαλέσῃ σύρραξιν μετὰ τῆς Ἀντάντ, ἢ ὅποια θὰ ἀντίκειται εἰς τὴν οὐδιστερότητα τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ συγκληθὲν ἀμέσως Συμβούλιον Στέμματος, συγκληθὲν ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων καὶ τοὺς πρώην πρωθυπουργοὺς, ἀπεφάνθη σχεδὸν ὁμοφώνως ἐναντίον τῆς παραίτησεως τοῦ Βασιλέως. Πολλοὶ ὑπεστήριξαν, ὅτι ἦτο προτιμότερον ὁ βασιλεὺς νὰ γίνῃ αἰχμάλωτος τῶν Γάλλων παρὰ νὰ

(* Le départ du roi Constantin. Vérités inédites. Documents. Genève 1917.

υποχωρήσει. Πρὸ πάντων ἐτόνισαν τὰς ἐπανειλημμένας καταπατήσεις τῆς οὐδετερότητος τῆς Ἑλλάδος ἐκ μέρους τῆς Ἀνταντ, ὡς τὰς ἀποθιβάσεις στρατοῦ, τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀποστρατεύσεως καὶ τῆς διαλύσεως τῆς βουλῆς, τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, τὴν κατάσχεσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, τὸν ἀποκλεισμὸν κλπ., καθὼς καὶ διὰ παρ' ἑλίας τὰς ὑποσχέσεις διὰ ἐξαναγκάσει τὴν Ἑλλάδα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν πόλεμον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει παραδέχθησαν, διὰ ἡ ὑπὸ τῆς Ἀνταντ τελείως ἀφοπλισθεῖσα Ἑλλάς δὲν ἦτο εἰς θέαν νὰ ἀνταναστήθῃ.

Ἐπειδὴ ὁμως ὁ βασιλεὺς ἐπέμενε εἰς τὴν γνώμην του, ἀνεκινήθη εἰς τὸν Ζωνάρ τὴν πρωΐαν τῆς 12 Ἰουνίου, διὰ ὁ βασιλεὺς, κηδόμενος τῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος, ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν χώραν μετὰ τοῦ Διαδόχου, ὀρίζει δὲ ὡς διαδόχον του τὸν υἱὸν του Ἀλέξανδρον.

Ἐν τῇ μεταξὺ ἡ Ἀνταντ ἔδωκεν εἰς τὸν ἑλληνικὸν τύπον πρὸς δημοσίωσιν ἀνακοίνωσιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐδίδουτο, διὰ καὶ τὸ παραμικρὸν ἐπιστάδιον ἐὰν συνέβαινε, διὰ λαμβάνοντο αὐτὴν σπέρματα μέτρα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐδίδετο ἡ διαβεβαίωσις, διὰ ἡ Ἀνταντ δὲν θὰ ἐξαναγκάσῃ τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητος καὶ διὰ ἡ σδαστική τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου καὶ τὴν περιουσίαν δι' ὅλους τοὺς Ἑλληνας ἀδιαφόρως, τέλος δὲ διὰ ἡ ἔπαυε τὸν ἀποκλεισμόν.

3) Ἡ εἰδήσις τῆς ἐπιχειρημένης ἀναχωρήσεως τοῦ Βασιλέως προεκάλεσε μέγαν ἐρεθισμόν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Πικρὰ πλῆθη λαοῦ περιεκύκλιον τὰ βασιλικά Ἀνάκτορα, ὅπως ἐμποδίσωσι τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Βασιλέως, καὶ ἐπερίμεναν ἐκεῖ διην τὴν νύκτα ἕως τοῦ ἀπέγευμα τῆς 12 Ἰουνίου. Πολλοὶ ἐπιτροπαί τοῦ λαοῦ, ὡς καὶ τῶν ἀξιωματικῶν, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ μεταβάλωσι τὴν ἀμετάπειστον ἀπόφασιν τοῦ Βασιλέως. Ὁ πρωθυπουργὸς Ζαΐμης συνεφώνησε μὲ τὴν γνώμην τοῦ Βασιλέως, ἐπιστήσας τὴν προσοχὴν ἐπὶ τούτου, διὰ συμφωνίας πρὸς τὸν μόνον προσωρινὴν καὶ διὰ δὲν μελετᾶται στρατιωτικὴ κατοχὴ τῆς Ἑλλάδος, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου καθὲ ἀνίστασις θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν ἀνακρίσειν δημοκρατίας ὑπὸ τὸν Βενιζέλον καὶ βομβαρδισμόν τῶν Ἀθηνῶν.

Μόνον διὰ πανουργίας κατάρθρωσαν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια νὰ φύγωσιν ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα τὴν 5 ὥραν μετὰ μεσημβρίαν διὰ μιᾶς ἀνύσπουτο ὁδοῦ καὶ νὰ ἐξέλθωσιν εἰς τὸ θερινὸν ἀνάκτορον τοῦ Τατόιου.

Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκυκλοφόρησε μία δῆλωσις τοῦ Βασιλέως, διὰ τῆς ὁποίας ἐγνωστοποιεῖ, διὰ ἡ ἐγκαταλείπει τὴν χώραν μετὰ τοῦ Διαδόχου καὶ ἀφίξει εἰς τὸν θρόνον τὸν υἱὸν του Ἀλέξανδρον, συνευλόουσα δὲ τὸν λαὸν νὰ μείνῃ ἡσυχος, ὅπως ἀποφύγῃ φοβερὸν δυστύχημα.

Συγχρόνως ὁ Ζωνάρ ἐξέδωσε δῆλωσιν, διὰ τῆς ὁποίας ἐγνωστοποιεῖ, διὰ κατόπιν ἀδείας τοῦ πρωθυπουργοῦ διέταξε τὴν ἀποβίβασιν στρατοῦ εἰς Πειραιᾶ, τὸ ὅποιον καὶ ἔγινε περὶ τὴν μεσημβρίαν.

Κατόπιν ἐπικολούθησεν ἡ ὀρκωμοσία τοῦ βασιλέως Ἀ. Λεβάνδρου παρὰ τὸν Μητροπολίτου καὶ μίαν προκήρυξιν αὐτοῦ, ἡ ὁποία κατέληγεν εἰς τὴν ἐπίδα, διὰ σεβόμενος τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πατρὸς του θὰ δυνήθῃ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ λαοῦ νὰ ἀπελευθερώσῃ τὴν πατρίδα ἀπὸ τὴν κρίσιμον θέσιν τῆς.

Ἡ ὀρκωμοσία αὕτη ἐγένετο δημοσία γνωστή, προσετέθη δὲ ἐν συνενοήσεσι μετὰ τοῦ Ζωνάρ, διὰ ἡ προσωρινὴ κυβέρνησις τῆς Θεσσαλονίκης διελύθη, διὰ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δύναται νὰ ἀποστελῇ ἀμέσως ὑπαλλήλους τῆς εἰς Θεσσαλονίκην, διὰ ἡ Ἑλλάς δύναται νὰ μείνῃ οὐδέτερος, διὰ ὁ Βενιζέλος κατ'

οὐδέναν λόγον θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀθήνας καὶ διὰ ἡ Ἀνταντ οὐδὲν ἀσπείρει νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὴν ἀρχήν.

4) Τὴν 13 Ἰουνίου μετέβησαν εἰς Τατόιον πολλοὶ ἐπιτροπαί καὶ μεμονωμένα πρόσωπα, οἱ ὅποιοι ὄλοι ἐξέφραζον τὴν εὐχὴν, ὅπως ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον ἐπανέλθῃ ὁ Βασιλεὺς.

Ὁ Ζωνάρ εἶχε διατάξῃ, διὰ ἡ ἐπιθίβασιν τοῦ Βασιλέως ὤφειλε νὰ γίνῃ ἐπὶ ὄρων ἀμέσως μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς θαλαμηγού Σφακτιρίας, ἡ ὁποία ἦλθεν εἰς Ὀρωπὸν τὴν 2 πρωινήν ὥραν τῆς 14 Ἰουνίου, προσθέσας τὴν ἀπαλήν, διὰ ἄλλως δὲν θὰ ἴσχυον ὄλοι τοὶ αἱ ὑποσχέσεις. Κατάρθρωσαν ὁμως νὰ μετριάσωσι τὴν ἀνάλογον πρὸς τὰς περιστάσεις ἀποτρόπαιον αὕτην διαταγὴν, οὕτως ὥστε ἡ ἀναχώρησις ἀπὸ τοῦ Τατόιου νὰ γίνῃ τὴν 9 πρωινήν ὥραν. Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐστάθισεν τὴν ἄγκυραν ἡ «Σφακτιρία» μὲ τὸ βασιλικὸν ζεύγος, ἀφοῦ πρότερον εἶχον ἀποχωρεῖσαι τὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον, τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ τὸν πρωθυπουργόν. Ὁ λαὸς ἐβόωνε: «Γιατὶ μᾶς ἀφίξει, γύρισε πάλι γρήγορα.»

Ἡ μικροπρέπεια καὶ ἡ ἀνεπιτηρία τοῦ Ζωνάρ εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὕτην, ἐναντίον τῆς ὁποίας μόνον ἡ προσωρινὴ βίωσις κυβέρνησις διεμαρτυρήθη ἐντόνως τὸν Ἰούλιον τοῦ 1917, προκύπτει ἀπὸ τὰ κατὰ τὸν αὐτὸν μῦθον Ἰουνίου ἐπακολούθησαντα γεγονότα:

α. Τὴν 18 Ἰουνίου ὁ Ζωνάρ ἐδημοσίωσεν τὸν κατάλογον τῶν εἰς Κοραϊκὴν ἐξορισθέντων καὶ ὑπὸ ἐπιτήρησιν τεθέντων Ἑλλήνων, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωθυπουργοί, στρατηγοί καὶ βουλευταί.

β. Ὁ Βενιζέλος ἦλθε τὴν 21 Ἰουνίου εἰς Ἀθήνας ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀνταντ. Κατήγγησεν ἀμέσως τὸν νόμον τῆς μονιμότητος τῶν δικαστῶν καὶ ὑπαλλήλων, ἀπέλυσεν ὄλοι σχεδὸν τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὄλους τοὺς νομαρχαί, πολλοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς καὶ πολλὰς χλιμάδας ἄλλων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τὸν πρόταυιν καὶ πολλοὺς κατηχητάς τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀπηγορεύθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀπηγγέθη κατηγοροῦν ἐναντίον ὄλοιων σχεδὸν τῶν ἐπισκόπων. Ὅλοι σχεδὸν αἱ στρατηγοί καὶ πολλοὶ ἀνωτέρου ἀξιωματικοὶ ἐτέθησαν εἰς ἀιθασιμότητα, 150 ἀξιωματικοὶ ἐφολακισθήσαν.

γ. Τὴν 29 Ἰουνίου ὁ Βενιζέλος διέκοψε τὰς σχέσεις πρὸς τὰς Κεντρικὰς Δυνάμεις.

Ἡ περιγραφή αὕτη ἀποδεικνύει καθαράτατα διὰ ἡ αὐτοχρῆς Ἑλλάς ὠθήθη ὑπὸ τῶν Γάλλων εἰς τὸν πόλεμον παρὰ τὰ πλευρὸν τῆς Ἀνταντ ἐναντίον τῆς θηλήσεως τοῦ Βασιλέως τῆς καὶ τοῦ λαοῦ τῆς, καὶ πρὴ πάντων ἐναντίον τῆς θηλήσεως τῆς μεγάλῃς πλειονότητος τῶν πεπειθεμένων κύκλων, ὄδιως τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν ὑπαλλήλων, τῶν κατηχητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν κληρικῶν, διὰ κτηνώδους βίας ἐναντίον ἑνὸς ἐκ τῶν πρότερον ἀνικῶν πρὸς ἀνίστασιν καταστάτους λαοῦ καὶ δι' ἀνασχόντου ψεύδους.

Εἶθε νὰ σημάξῃ ταχέως ἡ ὄρα τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ αὐτοῦ λαοῦ!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ

Ἐπίσημον. Μέγα Στρατηγεῖον, 17. Δεκεμβρίου 1917.

Δυτικὸν Θέατρον ΣΤΡΑΤΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΡΟΥΠΡΕΚ

Ἐπὶ τῆς νοτίας ὁχθῆς τοῦ Σαάρπ καὶ εἰς τινὰς τομείας νοτιοδυτικῆς τῆς Καμπραϊ ζωηρὰ ἐνέργεια πυροβολικῶν.

Ἰσχυρὸν πῦρ πυροβολικῶν καὶ τορπιλλοβλητῶν διηρυθύνθη ἐπὶ τοῦ νοτίου τοῦ Σαιν Καντεν μετώπου.

ΣΤΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΑΛΜΠΡΕΚΤΟΥ ΤΗΣ ΘΥΡΕΜΒΕΡΤΙΣ Βορείως τοῦ Σαιν Μιχέλ καὶ εἰς τὴν Σουντηκάου ἡ ὄρασις τοῦ γαλλικοῦ πυροβολικῶ ἤτο ζωηροτέρα ἢ κατὰ τὰς προηγούμενας ἡμέρας.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Μόλλερ ἐφθάσε τὴν 38. ἐναερίον νύκην του.

Ἀνατολικὸν θέατρον Οὐδὲν νέον. Μακεδονικὸν μέτωπον

Βορείως τοῦ Ἀεῖου καὶ τῆς λίμνης τῆς Δουράνης εἰς ἀγγλικὸς λόχος ἐπατέθη κατῆκον σφοδρὰς ἐνεργείας πυρὸς καὶ ἀπεκρούσθη ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν προφυλακῶν.

Ἰταλικὸν Θέατρον

Μεταξὺ τοῦ Μπέντα καὶ τοῦ Πιάβε διετηρήθη εἰς μερικὸς τομείας ἰσχυρὰ ἐνέργεια πυροβολικῶν.

Κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐπιχειρήσεων νοτίως τοῦ Κολκαπριε αὐτοστρουγγρικὰ στρατεύματα συνέλαβον πολλὰς ἐκαστοῦντας αἰχμαλώτων. Ἰταλικοὶ ἐπιθέσεις ἐναντίον τοῦ ὄρου Φοντάνα Σέκα ἐναυάγησαν.

(W.T.B.) ΛΟΥΝΤΕΝΝΤΟΡΦ

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΑΡΡΑΪΤ

(Ζ.) Λουγκάου, 16. Δεκεμβρίου. Ὁ ἐν Ἀθήνας ἀνατοχρητὴς «Σέκολο» ἀγγέλλει τὴν νύκτα τῆς 15. Δεκεμβρίου, διὰ κατὰ πληροφορίας τῆς ἐφημερίδος «Πατρις» ὁ στρατηγὸς Σαρραΐθ θὰ ἀντικατασταθῇ πιθανῶς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Γκουρβῶ, ὁ ὁποῖος θὰ ἀναλάβῃ τὴν γενικὴν ἐνίστασιν τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ μετώπου.

ΑΝΑΚΟΧΗ ΚΑΙ ΕἰΣ ΤΟ ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Πετρούπολις, 18 Δεκεμβρίου (Τηλεγραφήματα πρακτορείον Πετρούπολεως). Ὁ στρατηγὸς Τσερμαπάτοφ ἐκλείσεν εἰς τὴν Φωσάνι προσωρινὴ ἀνακωχὴν μετὰ τοῦ ρουμανικοῦ στρατοῦ τοῦ ρουμανικοῦ μετώπου καὶ τῶν γερμανικῶν, αὐτοστρουγγρικῶν, βουλγαρικῶν καὶ τουρκικῶν στρατευμάτων.

Ο ΚΑΛΕΝΤΙΝ ΗΧΜΑΛΩΤΙΣΘΗ

(Ν.) Στοχόλμη, 16. Δεκεμβρίου. Ὁ ἐνταῦθα πρέσβος τῆς μολδοβλαχικῆς κυβερνήσεως ἐγνωστοποίησε, διὰ κατὰ τι μάλιστα ὑπ' αὐτοῦ ληφθῆν τηλεγράφημα τῆς κυβερνήσεως του ὁ Καλεντιν καὶ ὀλοάκρον τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ ἡχημαλωτισθήσαν πλησίον τῆς Ροστέβ. Διὰ τὴν καθυπόταξιν τοῦ Καλεντιν καὶ τῶν Κοζάκων του συμμέτεσθον ἀποφασιστικῶς τορπιλλοβόλα μετὰ μολδοβλαχικῶν πληρωμάτων, προχωρήσαντα μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ντόν, καθὼς καὶ ὄπλιμένα σκάφη ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπέβαινον ἄνδρες τῆς Εὐρωπᾶς Φρουρᾶς. (Ἐὰν ἡ εἰδήσις αὕτη, ἡ ὁποία ὡς ἐπὶ τῆς πηγῆς τῆς φαίνεται ἀληθῆς, ἐπιβεβαιωθῇ, τότε ἡ νίκη τῶν Μολδοβλαχικῶν εἶναι ὀριστικὴ)

Ἡ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΣΚΑΛΟΝ

Βερολίον, 16. Δεκεμβρίου. (W.T.B.) Περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ πρακτορείου Ρόυτερ διαδοθείσης εἰδήσεως περὶ τῆς αυτοκτονίας τοῦ ῥώσου στρατηγοῦ Σκαλον ὀλίγας στιγμὰς μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν διὰ τὴν σύναψιν τῆς ἀνακωχῆς ἐπιτετραμμένων εἰς τὸ γενικὸν γερμανικὸν στρατηγεῖον, μανθάνομεν τὰς ἐξῆς συμπληρωμα-

τικὰς λεπτομερείας: Ὁ στρατηγὸς Σκαλον εἰς τὰς κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ταξιδίου γενομένας συσκέψεις τῆς ῥώσικῆς ἐπιτροπῆς εἶχε λάθει ἄμεσον καὶ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον. Ὅρας τινὰς μετὰ τὴν ἀφίξιν του καὶ ὀλίγον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κοινῆς συνδιασκέψεως μετέβη εἰς τὸ δωμάτιον του διὰ νὰ παραλάβῃ ἕνα χαρτὸν, ἐκεῖ δὲ ἐβρέθη νεκρὸς ὑπὸ τοῦ ὡς ἀκολούθου τῆς ῥώσικῆς ἐπιτροπῆς διωρισμένου γερμανοῦ ἀξιωματικοῦ. Μία ἀποχαιρετιστήρις ἐπιστολὴ τὸν στρατηγὸν πρὸς τὴν σύζυγον του οὐδέμιαν ἐξήγγισεν εἰς τὰν ἀφορμὴν τοῦ διαβήματός του. Τὰ μέλη τῆς ῥώσικῆς ἐπιτροπῆς ὑποθέτου, διὰ πρόκειται περὶ νευρικῆς διαταράξεως, διεθίβασαν εἰς τὴν κυβερνήσιν τῶν σχετικῶν ἐκθέσεων περὶ τοῦ συμβάντος. Κατὰ τὴν μεσημέραν τοῦ νεκροῦ εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν σταθμὴν, εἰς τὴν ὅποιαν συμμετέσχον καὶ ῥώσοι ἱερεῖς, γερμανικὰ στρατεύματα ἀπένευκον τὰς κεναντισμένους στρατιωτικὰς τιμὰς.

Ἡ ΑΝΑΒΕΡΘΗΣΙΣ ΤΩΝ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΣΚΟΠΩΝ

Βερολίον, 16 Δεκεμβρίου. (W.T.B.) Περὶ τῆς ἀναβερθήσεως τῶν πολεμικῶν σκοπῶν τῆς Ἰταλίας, ἡ ὁποία ἀρχίσει ὑπὸ τὴν πείαν τῶν μεγάλων πολεμικῶν ἐπιτυχῶν τῆς Γερμανίας καὶ τῆς αὐτοστρουγγικίας, ὑπάρχουσι ἀλύσιτοι πληροφοροί, διὰ ἡ Ἀμερικὴ ἐπέμενε κατὰ τὴν παρισίνην συνδιασκέψιν εἰς τὴν ἀνάληξιν τῆς πρὸς τὴν Ἰταλίαν θοθηλαῆς ὑποσχέσεως περὶ παραχωρήσεως εἰς αὐτὴν τῆς Δαλματικῆς παραλίας. Προσέτι ἀπεφασίσθη νὰ ἀνακληθῶσιν τὰ εἰς τὴν Ἰταλίαν ὑποσχεθέντα πλεονεκτήματα ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΟΧΗΝ

(Ν.) Ἡ ἐσχάτως ἰδρυθῆσα ἐφημερίς «Λὲ Πεν» ἐξήγγισεν τὴν γνώμην τοῦ σοσιαλιστοῦ βουλευτοῦ Μουτέ, ὁ ὁποῖος κατ' ἐντολήν τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως εἶχε μεταβῆ εἰς Πετρούπολιν, περὶ τῶν πιθανῶν συνεπειῶν μιᾶς γερμανορῶσικῆς ἀνακωχῆς. Ἡ ἀπάντησις τοῦ Μουτέ ἦτο λίαν ἀπασιμῶδους. «Ὅταν τὸν Μάϊον ἐπανήλθον μετὰ τοῦ Κασέν ἐκ Πετρούπολεως, εἶπεν, ἐθέσαμεν πρὸ τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος καὶ τῆς βουλῆς τὸ ἀκόλουθον δόγμα: Ἡ διακινδυνεύετε νὰ χάσεται τὴν Ρωσίαν, ὅποτε χάσεται καὶ τὸν πόλεμον, καὶ ἂν ἀκόμη ὑποθέθῃ διὰ προτάσσωμεν ἀνίστασιν εἰς τὸ μετωπὸν μας, καὶ ὀλοῦτε τὴν εὐκαιρίαν νὰ θριαμβεύσῃ ὁ προσωπικὸς μιλιταρισμὸς. Ἡ ὑποστηρίξετε τὰς προσπάθειας τῆς ρωσικῆς κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐργατικὸν συνέδριον τῆς Πετρούπολεως, ἐπιτρέποντες τὸ συνέδριον τῆς Στοχόλμης καὶ ἐπιχειροῦντες ἀναθεώρησιν τῶν πολεμικῶν σκοπῶν.

Ἐν τούτοις δὲν ἤθελαν ὅπως ὁ σοσιαλισταὶ παῖδρον ἕνα ρόλον, ὁ ὁποῖος θὰ ἡμποροῦσεν, ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας, νὰ ἀδύστη τὴν ἰσχύν των. Διὰ λόγους ἐσωτερικοπολιτικῶς ἡ Ρωσία ἀφῆθη εἰς ἑαυτὴν ἡ μάλλον μόνον εἰς τὴν γερμανικὴν προπαγάνδαν. Τὰ σήμερον ἐκτυλισσόμενα γεγονότα εἶναι αἱ συνέπειαι τῶν πολιτικῶν ἐξέλιων σπληκτικῶν. Μᾶς ἔλλειψε ἡ τύχη, δὲν ἠθέλαμεν ν' ἀποδύθωμεν τὴν ἐπαναστατικὴν διπλωματίαν, ἡ ὁποία θὰ ἦτο ἡ μόνη κατὰλληλος. Δὲν παρέσχεμεν οὐδέμιαν ἐνίσχυσιν εἰς τὴν κυβερνήσιν τοῦ Κερένσι. Σήμερον κυριαρχεῖ ὁ Λένιν καὶ ὁ Τρότσκι. Ἡ πολιτικὴ των στάσις δὲν ἐμπνέεται μόνον ὑπὸ φανατισμῶ διὰ τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ μίσους ἐναντίον τῶν συμμάχων. Ἡ δημοσίευσιν τῶν μυστικῶν συνθηκῶν εἶναι ἡ ἐκδοχίσις τοῦ Τρότσκι ἐναντίον τῶν συμμάχων. Εἶπεν εἰς τοὺς Ρώσους, διὰ ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ διανομὴ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἡ ἀριστερὰ δόχτη τοῦ Ρί-

νου δὲν ἀπετέλουν μόνον τὸν σκοπὸν, ἀλλὰ καὶ τὰ αἷτια τῆς μετὰ τοῦ τσαρισμοῦ συμμαχίας.

Βεβαίως ἡ Ρωσσία δὲν ὑπῆρξε ποτὲ εὐχάριστος σύμμαχος. Ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἐφοβοῦντο πάντοτε μίαν προδοσίαν ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας εἰσῆλθον μετ' αὐτῆς εἰς τὴν σκοτεινὴν πολιτικὴν τὴν ἐδαφικῶν διανομῶν. Τώρα τὸ κακὸν ἐπῆλθε καὶ πρέπει νὰ τὸ ἀντιμετωπίσωμεν. Πιστεύω, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀφῆσωμεν μόνους τοὺς Ρώσους. Ὅσοι ἡμποροῦν νὰ ἐκασκήσουν κάποιαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν Ρώσων, θὰ ἔπρεπε νὰ ἴηαι ἐκεῖ. Αὐτοὶ εἶναι κυρίως οἱ σοσιαλισταὶ ὁ πατριωτισμὸς των εἶναι τάχα μικρότερος ἢ τῶν ἄλλων; Ἐκεῖνοι ὅμως οἱ ὅποιοι θὰ ἐπῆγγαιον ἐκεῖ δὲν θὰ ἔχον κανένα κύρος, ἐὰν ἔφερον εἰς τοὺς Ρώσους μόνον τὴν πρότασιν, νὰ ἐξακολουθήσῃσι μέχρι τέλους τὸν ἀγῶνα. Πρέπει εἰς ἕκαστον νὰ ἐκθέσῃ φανερά τούς πολεμικοὺς τοῦ σκοποῦς, διὰ νὰ ἴδωμεν τέλος, ποῖα μέσα ἡμποροῦν νὰ μᾶς ὀδηγήσουν ταχέως εἰς μίαν γενικὴν εἰρήνην.

Ἡ Ἀντάντ καὶ ἡ νέα πορτογαλικὴ κυβερνήσις

(Ζ.) Γενεύη, 16. Δεκεμβρίου. Ἡ νέα πορτογαλικὴ κυβερνήσις εὐρίσκει ἀντιρᾶσιν τινα ἐν Παρίσις, Λονδίῳ καὶ Ρώμῃ. Ὁ παρισινὸς «Χρόνος» γράφει, ὅτι αἱ ἀνταντικαὶ κυβερνήσεις δὲν θὰ σπεύσουν πολὺ νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν νέαν κυβερνήσιν, διότι δὲν δύνανται νὰ λησμονήσουν εὐκόλως τὰς ὀπτηρεσίας, τὰς ὁποίας προσέφεραν εἰς τὴν Ἀντάντ ὁ Πρόεδρος Μακάντο καὶ τὸ ὑπουργεῖον Κόστα.

Ἡ φυγὴ τοῦ Μακάντο

(Ν.) Μαδρίτη, 16. Δεκεμβρίου. (Τηλεγράφημα τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς.) Ὁ πρῶν πρόεδρος τῆς Πορτογαλικῆς Δημοκρατίας Μακάντο ἔφθασε μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς Μαδρίτην.

Μία πρότασις εἰρήνης εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Βουλὴν

(Ζ.) Κατὰ τὴν "Νταίλυ Νόυ", ὁ βουλευτὴς Κίνγκ ὑπέβηκεν εἰς τὴν κάτω βουλὴν δευτέραν ἐπερώτησιν, ἐὰν ἡ κυβερνήσις, ἀφοῦ αἱ ἐκατέρωθεν ἐνέργειαι ὑπὲρ τῆς εἰρήνης κατὰ τὸν Σεπτέμβριον ἐναυάγησαν λόγῳ παρεξηγήσεων, εἶναι διατεθειμένη νὰ ἐπιχειρήσῃ νέον διάδημα, ὅπως ἀνταλλάξῃ μετὰ τοῦ ἐχθροῦ τοὺς θρούς διὰ τὴν εἰρήνην, ἢ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τοιοῦτον διάδημα τοῦ ἐχθροῦ καθαρώτερον καὶ ἐνοικώτερον.

Ἡ Ἀντάντ καὶ οἱ Μπολσεβίκι

(Ζ.) Κατὰ τηλεγραφήματα τῆς «Ματὲν» καὶ τοῦ «Μικροῦ Παρισνοῦ» ἐκ Πετροπόλεως οἱ πρεσβευταὶ τῆς Ἀντάντ ἐθῆλῳσαν, ὅτι εἶναι πρόθυμοι, νὰ ἐξετάσωσι τὸ ζήτημα τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν Μπολσεβίκων, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ πλειοψηφεία τῆς συντακτικῆς ἐθνοσυνελεύσεως εἶναι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἡ Ρωσσία διακόπτει τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων

(Ν.) Οἱ «Τάϊμς» πληροφοροῦνται ἐκ Πετροπόλεως τὰ ἐξῆς: Ἡ κυβερνήσις ἀπήγγόρευσε εἰς τὰς τραπέζας τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὴν 1. Ἰανουαρίου ληγόντων τόκων εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τοιοῦτοτρόπος δὲν ἐκπρόχθη μὲν ἐπισήμως τὸ χρεωσάσιον, ἀλλὰ κατ' ὁσίαν πραγματοποιεῖται τοῦτο.

Ἡ ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

(Ζ.) Ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις ἀνεκοίνωσε εἰς τὸν Βενιζέλον, ὅτι δὲν θὰ κατασχέσῃ εἰς τὸ μέλλον ἑλληνικὰ πλοῖα.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΜΥΣΤΙΚΑΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

(Ζ.) Κατ' εἰδήσεις ἐλβετικῶν ἐφημερίδων, αἱ ἀπὸ τῆς Πέμπτης συγκροτούμεναι μυστικαὶ συνεδριάσεις τῆς ἰταλικῆς βουλῆς ἀσχολοῦνται μὲ δύο σπουδαίας προτάσεις τῶν τριολιτικῶν καὶ τῶν σοσιαλιστῶν, αἱ ὁποῖαι ἀφορῶσι τὰς κατηγορίας ἐναντὶν τοῦ στρατηγοῦ Καντόρνα καὶ τὸ ζήτημα τῆς παραπομπῆς τοῦ ἐνωπίου δικαστηρίου, ὡς καὶ τὸ ὑπὸ τῶν σοσιαλιστῶν ἀνακινηθὲν ζήτημα συμμετοχῆς τῆς Ἰταλίας εἰς τὰς ῥωσικὰς διαπραγματεύσεις ἀνακωχῆς καὶ εἰρήνης.

ΔΕΝ ΑΠΕΘΙΒΑΣΘΗΝ ΙΑΠΩΝΕΣ ΕΙΣ ΒΑΛΔΙΒΟΣΤΟΚ

(Ζ.) Ἡ «Πρόοδος τῆς Λυὸν» πληροφορεῖται ἀπὸ τὴν Βασιγκάωνα, ὅτι ὁ ἐν Βλαδιβοστόκ ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς διαφεύδει τὴν ἀποθίβασιν ἰαπωνικοῦ στρατοῦ.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ῥωσικῆς ἐθνοσυνελεύσεως

(Ζ.) Στοχόλμη, 17. Δεκεμβρίου. Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ἀστικού τύπου τῆς Πετροπόλεως ἡ σύνοδος τῆς συντακτικῆς ἐθνοσυνελεύσεως ὄρισθη διὰ τὴν 15. Δεκεμβρίου (π. ἡ.). Εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν αὐτῆς ἀναγράφεται λόγος τοῦ Λένιν περὶ τοῦ προγράμματος τοῦ κόμματος τῶν Μπολσεβίκων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ Λένιν θὰ ἐμιλήσῃ καὶ περὶ τῶν διαπραγματεύσεων τῆς εἰρήνης. Ἡ Τρότσκι θὰ προβῇ εἰς δηλώσεις περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Συμβούλιον Στέμματος ἐν Βιέννῃ

(Ζ.) Ἐκ Βιέννης ἀναγγέλλονται τὰ ἐξῆς: Τὴν 14. Δεκεμβρίου ἐγένετο συμβούλιον τοῦ στέμματος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅπως συσκεφθῇ ἐπὶ διαφόρων ἐκκρεμῶν ζητημάτων. Παρίstanto ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Αὐστρίας φὸν Ζάιντλερ, καὶ ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Οὐγγαρίας, Βέκερλε, ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, φὸν Στέγκερ—Στάινερ, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου, βαρῶνος φὸν Ἄρτσι, καὶ πολλοὶ αὐστριακοὶ καὶ οὐγγροὶ εἰδικοί ὑπουργοί.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

▲ ▲ ▲ ▲ ▲
 Αὔριον ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου δὲν ἐορτάζει ὁ ὕπολοχαγὸς τοῦ 19. Πεζικοῦ Συντάγματος κ. Νικόλαος Ζυδάς.

Αὔριον ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Νικολάου δὲν ἐορτάζει ὁ Ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 37. Πεζ. Συντὸς κ. Νικόλαος Μπόγγας.

Αὔριον ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐορτάζει ὁ ἐπιλοχίας τοῦ 22 Πεζικοῦ Συντὸς κ. Νικόλαος Ραμαντάνης.

Εἰς τὸν ἐορτάζοντα αὔριον λοχαγὸν κ. Νικ. Παπαλεονάρδον ὑποβάλλομεν εὐλαβῶς τὰς θερμότερας εὐχὰς μας.
 Δεκ. Φλωράκης Γ., στρατ. Φλωράκης Σ

ΠΑΛΑΙΩΝ ΤΑΧΥΡΟΜΕΙΩΝ ΒΙΝΕΡ ΚΑΦΦΕ ΤΡΙΤΗ, 18. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Κονσέρτο τῆς ἑλληνικῆς μαντολινάτας.

Ἐναεῖς Ὁραν 8ην μ. μ. Εἴσοδος ἐλευθερά.

Ἐνοικιάζεται καλῶς ἐπιπλωμένον δωμάτιον ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου Κρέλ-στράσσε 19 I. Ἄριστερά.

Ἐνοικιάζεται καλῶς ἐπιπλωμένον δωμάτιον. Λάντεσπρον στράσσε 46 II. δεξιὰ.